

Saxoniam amissam desperatamque videret, Lubecam, Stadam ceteraque castra præmunit, tanquam in ijs Saxoniam Transalbianam defensurus.

Annus Christi 1181.

Alexandri III Pont. 22.

Friderici I. Reg. 30. Imper. 27.

Sifridi Ep. Pad. 3.

*Arnold.
Lubecens.
lib. 2. c. 34.
Chron.
Mont. Se-
ren.
Chron. Pe-
gav.*

*Cæsar
Lube-
cam obfi-
det, & ad
deditio-
nem co-
git.*

At verò Imperator, quod Arnoldus Lubecensis Abbas scribit, proxima æstate totis rursus viribus infusus in Saxoniam; quæ altera in Leonem expeditio fuit, & trans Albim sumpta. Ac ne à tergo relinqueret hostes, ex insidijs incurfuros; Philippum Coloniensem Archiepiscopum cum ceterorum Episcoporum copijs iussit servare Brunswicum urbem, castris circa urbem positis, ad quæ hoc anno Episcopi cum suis copijs rediére; quantum id ex Gerhardi Stederbergensis Præpositi historia colligas. Cæsar inde Bernardum Ducem, ac fratrem ejus Ottonem, Marchionem Brandenburgensem, cum alijs Orientalis Saxonie Principibus Bardewici consistere voluit, & Luneburgum castrum, quod Ducis conjugii relictum ab Imperatore, circumpositis militum stationibus claudere; ipse autem cum robore exercitus Suevorum & Bavarorum ad Albim movit, trahens secum in comitatu Wichmannum Magdenburgensem Archiepiscopum, Bambergensem Episcopum, Abbatem Fuldensem, Corbeiensem & Hersveldensem. Sub idem tempus Leo Dux Lubecam se receperat; quam urbem postquam turribus, fossis, muro, atque omni machinarum genere præmunierat, Raceburgum concesserat, cetera per ejus regionem castra firmaturus. Ibi dum per advolantes nuncios intelligit Cæsarem appropinquare, correpta navi indignabundus secundo Albi cursu Stadam se recipit. Cæsar, transmissio per Albim exercitu, castra Lubecæ expugnandæ admovet, nihil territus munimento, in quo Simon Comes Teclenburgicus, Hermannus Comes Aldenburgicus, & Hermannus Comes Welpus bellaces viri cum selecto Holsatorum militum præsidio relictierant. Nec minor civium multitudo novum illud emporium mari assitum impleverat, quorum armis maxime confiderat Dux. At Cæsar, ut mari simul premeret, evocarat Waldemarum Daniæ Regem, qui classe in ostium Trabene invecus, constitit ad urbem: ipse terra aggressus brevi in eas angustias conjecit cives, ut misso Henrico Episcopo suo, viro sanctissimo, ad Imperatorem, denunciarent, hanc urbem à se recens adversus barbaros Sclavos cultam præmunitamque esse Ducis beneficio, in cujus fide ideo persisteret; is verò si cives suos servare non posset, aut Imperatori urbem tradi vellet, paratos se ad deditioem esse. Quam in rem permissus Guncelinus Comes voluntatem Ducis exquirere; qua impetrata,